

الجزء السادس والعشرون سورة الذاريات

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۗ إِنَّكُمْ لِنَاقِلِينَ فُتَحِلِّفِ ۗ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
 أَفَكَ ۗ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ۗ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرُقَةٍ سَاهُونَ ۗ يَسْتَلُونَ
 آيَانَ يَوْمِ الدِّينِ ۗ يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يَنْفَتَتُونَ ۗ ذُوهُوا فِتْنَتَكُمْ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۗ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ۗ آخِذِينَ مَاءً مَاءً تَهْتَرُوهُمْ أَتَهْتَرُوهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۗ
 كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۗ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۗ
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۗ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِّلْمُوقِنِينَ ۗ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۗ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ۗ قُرْبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 تَنْطِقُونَ ۗ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ بْنِ كِهَيْلٍ الْمُرِّيِّ ۗ إِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ سَلِّمٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۗ فَرَأَى إِلَى
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجَلٍ سَمِينٍ ۗ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
 ۗ فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَحْزَنْ ۗ وَأَشْرُوهُ بِعَلْمٍ وَعِلْمٍ ۗ
 فَآقَلْتِ أَمْرًا ۗ فِي صَرَخَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 ۗ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۗ

7, 8, 9. İçinde yürügelere olan göğhe andolsun ki siz çelişkili sözler söylüyorsunuz. Ondan (Kur'an'dan veya imandan ancak) döndürülebilendir döndürülür.

(Gerçekten Kureyş, Hz. Peygamber ve Kur'an hakkında farklı şeyler söylüyorlardı. Peygamber ve Kur'an hakkında, sâhir ve sihir, şair ve şiir, kâhin ve kehânet iddiasında bulunmuşlardı.)

10. Kahrolsun o koyu yalancılar!

11. Onlar koyu bir cehalet içerisinde kalmış gafillerdir.

12. Ceza gününün ne zaman olduğunu sorarlar.

13. O gün onlar ateşe sokulacaklardır.

14. Azabınızı tadın! Acele gelmesini beklediğiniz şey budur işte! (denir.)

15, 16. Şüphesiz ki Allah'a isyandan sakınanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini alarak cennetlerde ve pınar başlarında bulunacaklar. Kuşkusuz onlar, bundan önce dünyada güzel davrananlardı.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seher vakitlerinde de istiğfar ederlerdi.

19. Mallarında, muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı.

20. Kesin olarak inananlar için yeryüzünde âyetler vardır.

(Yeryüzünün dağlarında, denizlerinde, ağaçlarında, bitkilerinde, madenlerinde ve canlılarında Cenab-ı Hakk'ın kudret, irade ve birliğine delâlet eden âlâmetler açıkça sergilenmektedir.)

21. Kendi nefislerinizde de öyle. Görüyor musunuz?

22. Semada da rızkınız ve size vâde edilen başka şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki bu vaad, sizin konuşmanız gibi kesin ve gerçektir.

(Buna göre insan kendi konuşmasının kendisine ait olmasından nasıl şüphe etmezse, Allah'ın bildirdiği şeylerden de öylece şüphe etmemelidir.)

24. İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi? (Bunlar meleklerdi.)

25. Onlar İbrahim'in yanına girmişler, selam vermişlerdi. İbrahim de selamı almış, içinden, «Bunlar, yabancılar» demişti.

26. Hemen ailesinin yanına giderek semiz bir dana (kebabını) getirmiş,

27. Onların önüne koyup «Yemez misiniz?» demişti.

28. Derken onlardan korkmaya başladı. «Korkma» dediler ve ona bilgin bir oğlan çocuğu müjdelediler.

(Bu, İshak (a.s.)'dı.)

29. Karısı çığlık atarak geldi. Elini yüzüne çarparak: «Ben kısır bir kocakarıyım!» dedi.

30. Onlar: «Bu böyledir. Rabbin söylemiştir. O, hikmet sahibidir, bilendir» dediler.

(Hz. İbrahim'in yaşlı karısı Sâre, âyette belirtildiği gibi çocuk haberini alınca, şaşkınlık içinde elini yüzüne vurarak, yaşlılığını ifade etmişti.)

31. (*İbrahim:*) O halde işiniz nedir, ey elçiler? dedi.

32. «Biz, dediler, suçlu bir kavme gönderildik.»

33. «Üzerlerine çamurdan taş yağdırmaya (*geldik*).»

34. (*Bu taşlar,*) aşırı gidenler için Rabbinin katında işaretlenmiş (*taşlardır*).

35. Bunun üzerine orada bulunan müminleri çıkardı.

36. Zaten orada müslümanlardan, bir ev halkından başka kimse bulmadık.

37. Acı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık.

38. Musa'da da (*ibretler vardır*). Onu apaçık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39. Firavun ordusuyla birlikte yüz çevirmiş: «O, bir büyücüdür veya bir delidir» demişti.

40. Nihayet onu da ordularını da yalayıp denize attık, bu sırada kendini kınayıp duruyordu.

(Firavun, inkâr ve inadından, peygamberi yalnlamasından ve tanrılık davasına kalkışmasından dolayı kendini kınıyordu.)

41. Âd kavminde de (*ibretler vardır*). Onlara kasıp kavuran rüzgân göndermiştik.

42. Üzerinden geçtiği şeyi canlı bırakmıyor, onu kül edip savuruyordu.

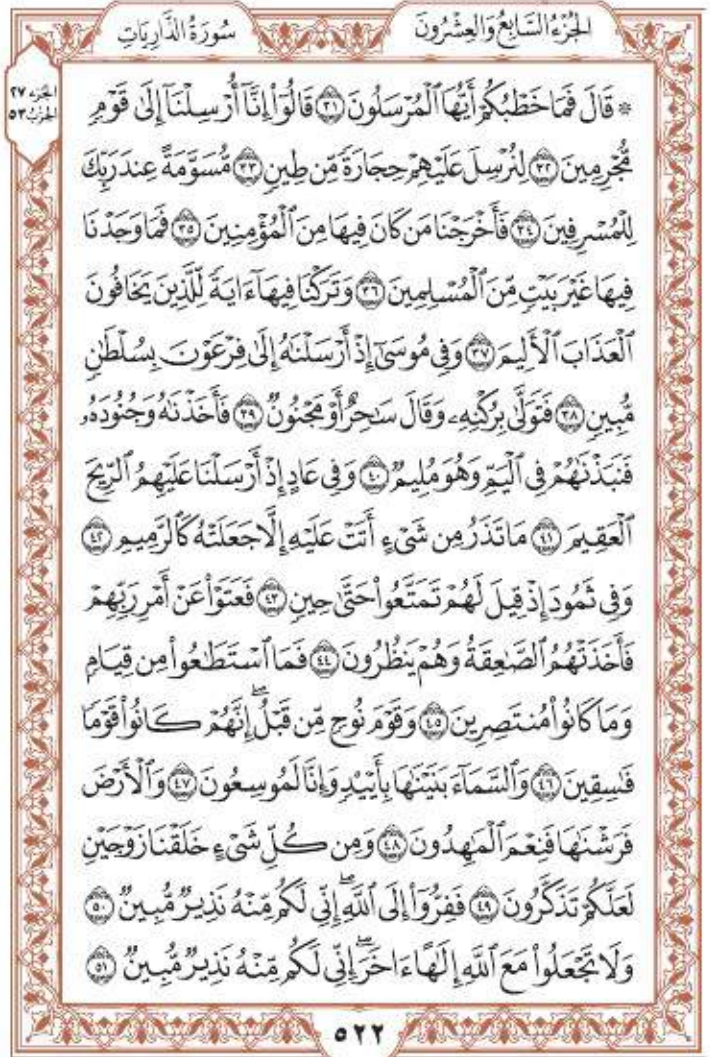
43. Semûd kavminde de (*ibretler vardır*). Onlara: Bir süreye kadar faydalanın, denmişti.

44. Rablerinin emrine karşı geldiler. Bu yüzden, bakıp dururlarken onları yıldırım çarptırdı.

45. Ayağa kalkacak güçleri kalmamış, yardım edenleri de olmamıştı.

46. Bunlardan önce de Nuh kavmini helâk etmiştik. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplum idiler.

47. Göğü kendi ellerimizle biz kurduk ve biz (*onu*) elbette genişleticiyiz.

(Galaksilerin ve bir galakside bulunan yıldızların devamlı birbirinden uzaklaşmasını ifade eden «genişleme teorisi»ne işaret vardır.)

48. Yeri de döşedik. (*Bak*) ne güzel döşeyiciyiz!

49. Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alalım.

50. O halde Allah'a koşun. Çünkü ben, size O'nun katından (*gelmiş*) açık bir uyanıcıyım.

51. Allah ile beraber başka bir tanrı edinmeyin. Zira ben size O'nun tarafından (*gelmiş*) açık bir uyanıcıyım.

الجزء السابع والعشرون سورة الذاريات

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٦﴾
 أَتَوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغَوْنَ ﴿٥٧﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٌ ﴿٥٨﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾ وَمَا خَلَقْتُ
 الْإِنسَ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦٠﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ رَزْقًا وَمَا أُرِيدُ
 أَن يَبْطِغُمُونِ ﴿٦١﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٦٢﴾
 فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ
 ﴿٦٣﴾ قَوْلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ الطُّورِ ﴿١﴾ وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٣﴾ وَ الْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِن دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ قَوْلِ يَوْمَ يَوْمِ لِّلْمُكْدِبِينَ
 الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ مُّلْعَمٍ ﴿١١﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٢﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ ﴿١٣﴾

56. Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarnı da istemiyorum.

58. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

(Rızıkı veren ve besleyen Allah'tır. Durum böyle olunca, Allah'ın insanlara ve cinlere ihtiyacı yoktur. Üstelik kendilerinin de, başkalarının da rızıklarını O karşılamaktadır.)

59. Muhakkak ki bu zulmedenlerin de, geçmişlerinin payı gibi (azaptan) bir payları vardır! O halde acele etmesinler!

(Mekkeliler gibi küfür ve inkâra saparak Hz. Peygamber'i yalanlayanlara, önceden yok edilen kavimlerin başına gelen azap gelecektir. Öncekiler azaptan nasiplerini aldıkları gibi bunlar da alacaklardır.)

60. Başlarına gelecek (acı) günlerinden dolayı vay o kâfirlerin haline!

(52)

ELLİKİNCİ SÛRE

et-TÛR

Mekke'de inmiştir. 49 âyettir. Adımı, birinci âyette geçen ve üzerinde Hz. Musa'ya Tevrat'ın indiği, böylece onun ilâhî hitaba mazhar olduğu Tûr dağından almıştır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Tûr'a, yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış Kitab'a, Beyt-i Ma'mûr'a, yükseltilmiş tavana, dolu denize andolsun ki, Rabbinin azabı mutlaka vuku bulacaktır. Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.

(Yemin edilen Tûr; Medyen'de Hz. Musa'nun ilâhî hitaba mazhar olduğu dağdır. Kitaptan maksat, Tevrat, Kur'an veya levh-i mahfuzdur. Beyt-i Ma'mûr ise Kâbe veya semada meleklerin tavaf ettiği makamdır.)

9. O gün gök sallanıp çalkalanır.

10. Dağlar yürüdükçe yürür.

11. Yalanlayanların vay haline o gün!

12. Ki onlar daldıkları bâtil içinde oyalanıp duranlardır.

13, 14. O gün cehennem ateşine itilip atılırlar da «İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur!» denilir.

52. İşte böylece, onlardan öncekilere her hangi bir peygamber geldiğinde hemen: O, bir büyücüdür veya delidir, dediler.

53. Bunu (nesilden nesile) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Doğrusu onlar azgın bir topluluktur.

54. Artık onlara aldırma. (Davete uymamalarından dolayı) sen kınanacak değilsin.

(Çünkü Hz. Peygamber sürekli olarak hakka davet etmiş ve bu yolda her çabayı göstermiştir.)

55. Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt müminlere fayda verir.